

STRUČNI SKUP PENOLOŠKE SEKCIJE HUSP-a

Moderator: Saša Rajić

OSVRT

Prvom Stručnom skupu Penološke sekcije Hrvatske udruge socijalnih pedagoga održanom 8. travnja 2006. godine u Zagrebu pod naslovom «Samopojmanje socijalnih pedagoga u penalnom sustavu», uz članove Sekcije nazočili su i predsjednica Udruge Dubravka Marušić, tajnik Udruge Neven Ricijaš, prof.soc.ped., pročelnica prof. dr. sc. Ljiljana Mikšaj-Todorović i znanstveni novaci Odsjeka za kriminologiju Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Anita Jandrić, prof. soc.ped. i Dalibor Doležal, prof.soc.ped., predsjednica Hrvatske udruge za kriminologiju dr. sc. Ksenija Butorac, upravitelj Centra za izobrazbu Lipovica-Popovača dr. sc. Danko Bakić, kao i pojedini službenici zatvorskog sustava drugih struka.

Kroz realizirane sadržaje (predavanje, interaktivna radionica, okrugli stolovi) razmatrane su prednosti i potencijali socijalnih pedagoga, kao i novosti, dileme i problemi s područja sociopedagoške teorije i prakse.

U okviru predavanja prof. dr. sc. Ljiljane Mikšaj-Todorović «Promjene u studiju socijalne pedagogije» prikazan je novi model suvremene izobrazbe socijalnih pedagoga «po Bologni». Promjena studijskih programa rezultirala je fleksibilnim, modularnim studijem (izborni kolegiji), koji omogućava stupnjevitu edukaciju, te veću specijalizaciju socijalnih pedagoga za određena područja.

Kroz interaktivnu radionicu «U čemu sam bolji danas nego jučer...» (Snježana Maloić, Anita Jandrić) rađeno je na jačanju svijesti o zajedničkom identitetu socijalnih pedagoga u zatvorskom sustavu.

Tematski okrugli stolovi «Posebni programi, mentorski programi i supervizija» i «Aktualnost rada (mjesto i uloga) socijalnih pedagoga u zatvorskom sustavu» (Saša Rajić) diskusiju su usmjerili u dva pravca: naglašena je nedovoljna prepoznatljivost i priznatost sociopedagoške struke općenito, a potom su istaknute i neke

poteškoće samopotvrđivanja socijalnih pedagoga kao stručnjaka u zatvorskom sustavu (velike i nediferencirane grupe zatvorenika, neadekvatni uvjeti i nedovoljna podrška za stručni rad, ograničene mogućnosti stručnog usavršavanja, izostanak supervizije).

U kompleksnim okolnostima postojećih uvjeta u zatvorskom sustavu tretmanski rad sve je zahtjevniji - sve veći broj zatvorenika, sve duže zatvorske kazne, prekapacitiranost penalnih ustanova, neprimjereni zakonski propisi i puno «srodnih» - neprofiliranih struka u odjelima tretmana. Identifikacija kadrova unutar kaznionica, zatvora i odgojnih zavoda pokazuje da su socijalni pedagozi zapravo jedini profil stručnjaka koji se tijekom studija direktno osposobljava za rad u penalnim ustanovama. U navedenom je njihova prednost i stručni potencijal, bez obzira na njihov sadašnji nedovoljno priznati status.

Traganje za uspješnijim modalitetima afirmiranja uloge socijalnih pedagoga otvara pitanje specifičnosti njihove profesionalne djelatnosti u odnosu na rad drugih stručnjaka u zatvorskom sustavu.

Obzirom na aktualno prisutan proces pojednostavlivanja i osiromašivanja uloge odgojitelja/službenika odjela tretmana (rutinski i administrativni poslovi), kao prostor za stvaranje specifičnog «imagea» socijalnog pedagoga u penalnom sustavu, detektirana je potreba stručnog osmišljavanja i provođenja posebnih rehabilitacijskih (sociopedagoških) programa za određene skupine zatvorenika (ovisnost - alkohol, droga; seksualni delikti; PTSP; nasilničko ponašanje...).

S motrišta socijalnih pedagoga, kao stručnih i kompetentnih službenika zatvorskog sustava, nameće se i obveza konstantnog «inzistiranja» na većoj kvaliteti tretmana osuđenih osoba od sada postojeće.

Za pretpostaviti je da će struka dobivati na važnosti upravo kvalitetnim, inovativnim radom i samopotvrđivanjem pojedinih socijalnih

pedagoga, ali je naglašena i nužnost zajedničkih nastojanja, međusobnog pomaganja i informiranja, simultanog i povezanog djelovanja. Iz spomenutih razloga, otvoreno je pitanje osnivanja Komore socijalnih pedagoga, a kao važna pretpostavka navedenom istaknut je imperativ većeg angažmana i asertivnosti Hrvatske udruge socijalnih pedagoga. Kao potencijalni «kanali» međusobne komunikacije, ali i kao mogući doprinos prepoznatljivosti struke, u okviru Sekcije pre-

poznati su daljnji tematski susreti, supervizijski sastanci, edukacije u svrhu daljnjeg stručnog usavršavanja, znanstveni i stručni radovi.

Socijalni pedagozi koji kraće vrijeme rade u zatvorskom sustavu potencirali su značaj održavanja supervizijskih sastanaka, opisujući ih svojom hitnom aktualnom potrebom, te je prvi supervizijski sastanak odmah i dogovoren za svibanj ove godine.